

denne Udbetaling? Naar man gaar ind paa den Forestilling, som ligger til Grund for Folketingsets Indstilling, stiller Forholdet sig saaledes, at naaget Summen er bevilget ved Lov, maa der en ny Bevilling til, fordi Summen er gaaet ud af Kassen i dette Regnskabsaar. Det forekommer Udvalget, at det er at bevilge en Sum to Gange, det er at sige: vi have givet Ordre til at udbetale Pengene, men desnaaget skal Udbetalingen dog endnu engang bevilges.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, foretoges Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalget til V.:

ad 6te Post:

„Reerudgiften 3610 Rb. 43 f. og“ udgaaer.

„og 1 Rb. 76 f.“ udgaaer.

Efter „24 f.“ i tredje Linie sættes „og“ vedtoges eenstemmigt med 32 Stemmer.

2) Forslag af Udvalget til V.:

11te Post udgaaer.

vedtoges eenstemmigt med 33 Stemmer.

Derpaa fattes det til VII. Kongerigets særlige Pensioner stillede Vindringsforslag under Forhandling.

Besæfely: Ved den allerhøieste Resolution af 21de Juni 1856 blev det bestemt, at fra 1ste Juni 1856 skulde der findes en Afstillelse Sted mellem de Pensioner, der vedkom Fællesmonarchiet, og dem, der vedkom de enkelte Landsdele. Denne Resolution maatte naturligviis have til Følge, at der vilde udkræves Penge til at afholde disse Pensioner i Aarets Løb, i Aaret 1856—57. Der blev derfor i Finantsloven for dette Aar optaget en Post, hvorved Ministeriet bemyndigedes til at udbetale Pensioner ifølge denne Ordning, denne Afstillelse mellem Fællesmonarchiets og de enkelte Landsdeles Pensioner, men der blev i Finantsloven ikke nævnt nogen særlig Sum dertil. Hvad enten det nu har havt sin Oprindelse fra, at Ministeriet ikke har kunnet gjøre

nogen Calcule derover med nogen Sikkerhed, eller det ikke ansaae det nødvendigt at nævne nogen Sum, saa er det vist, at Rigsdagen har bevilget de Penge, som maatte blive fornødne til at afholde Pensionerne, uden at den dog har anseet det for nødvendigt, at der i Finantsloven opførtes nogen speciel Sum dertil. I Henhold dertil er der i Aaret 1856—57 gjort Udbetaling af Pensioner, deels til Embedsmænd og deels til Saadannes Efterladte, til Embedsmænd 7,807 Rb. 53 f. og til Embedsmænds Efterladte 2,719 Rb. 47 f. Disse Summer ere nu indstillede til Billigelse, men Udvalget har ikke kunnet komme til den Anskuelse, at naar der er givet Ministeriet en uindskrænket Myndighed til at udbetale de Pensioner, som blive nødvendige i Aarets Løb, det saa er nødvendigt, i Regnskabet at billige de Udbetalinger, som saaledes ere stæete. Jeg skal her aldeles ikke gaae ind paa det Spørgsmaal, hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at der ikke nævnes nogen Sum i Finantsloven eller at en saadan nævnes, men det er en ligefrem Opfyldelse af Finantslovens Bud, som her er stæet, og Ministeriet har altsaa været fuldkommen berettiget til at gjøre Udbetalingen, naar det har havt Anviisning i Finantsloven til at gjøre det. Det er med Hensyn hertil, at Udvalget har meent, at det vilde være i Strid med Finantsloven, om man bevilgede de to Beløb, som her ere opførte i Regnskabet.

Da Ingen videre begjærede Ordet, fattes:

Forslag af Udvalget til VII:

„Indstillingen udgaaer.“

under Afstemning, og

vedtoges eenstemmigt med 34 Stemmer.

Formanden: Jeg maa ansee det som en Følge af denne Afstemning, at hele Post VII gaaer ud af Beslutningerne.

Der næst fattes Udvalgets Indstilling ad Post 7 under VIII „andre særlige Statsudgifter“ under Forhandling.

Besæfely: Principet for den Indstilling, der her er gjort, er allerede vedtaget af den